

Rozsah měřidla v řadě I.

Provedeme zkoušku zkratů a můžeme měřit; správnou výchylku určíme podle dobré elektronky. U usměrňovacích elektronek volíme napětí anody značně nižší než je ceníková hodnota. Elektronka pracuje do malého odporu. Vyjimku v klíčování tvoří diody vf, kde katodu zapojíme do sloupce G_1 a propojíme zdířky "+" a "K", napětí určíme v řadě V_{G_1} (obvykle nejnižší hodnotu), rozsah měřidla normálním způsobem. Ostatní je patrné z příkladů hotových karet. Před zhotovením karet doporučujeme přečíst celý návod.

POPIS A ČTENÍ KARET

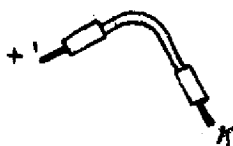
Přední strana - v levém rohu nahoře je uvedeno číslo objímky elektronky. V pravém rohu nahoře - číslo karty a druhy elektronek pro které karta vyhovuje. Na kartě jsou dále poznámky, které určují vyjimky a zvláštní postup při zkoušení.

"Zkrat KF není závada dalšímu měření". Tato poznámka je obvyklá při zkoušení přímožhavených elektronek a vf diod. Přístroj ukazuje v poloze "KF" zkrat, který není na závadu dalšímu měření.

"Kolík zasouvat postupně." Tato poznámka je obvyklá při zkoušení dvojitých systémů na jedné kartě. Nejprve se určuje anodový proud prvního a potom druhého systému přesunutím kolíku. Výchylky jmenovité jsou shodné.

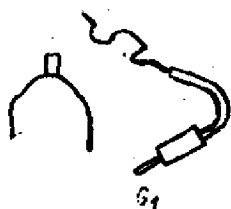
Čtení symbolů:

1.

Zdířky "+" a "K" propojit kablíkem. Tento symbol je obvyklý při zkoušení vf diod.

2.

Kablíkem zapojit elektrodu na baňce elektronky do zdířky G_1 .